25/12/2024

Επί γης Ειρήνη. Χριστούγεννα και ο “λησμονημένος” αδελφός – Του Μυργιώτη Παναγιώτη

/ Γνώμες

Χριστούγεννα, μεγάλη εορτή της Ορθοδοξίας. Εορτάζουμε την γέννηση του ενανθρωπήσαντος Κυρίου. Ο νους μας γυρίζει πολλά χρόνια πίσω στο παρελθόν, στα ξένοιαστα παιδικά χρόνια. Χωρίς φανταχτερά λαμπιόνια και ηλεκτρονικά παιχνίδια με τον ευτραφέστατο Άγιο Βασίλειο. Τίποτα το κοινό ανάμεσα στον πραγματικό Άγιο Βασίλειο, τον λιτοδίαιτο και λιπόσαρκο ασκητή και τον εμπορευματοποιημένο.

- Γράφει ο Μυργιώτης Παναγιώτης, Μαθηματικός

Και, όμως, οι ψυχές και οι καρδιές των γονέων και οι δικές μας ήταν πλημμυρισμένεςαπό φως. Το φως της πραγματικής γονεϊκής αγάπης έκανε τα πρόσωπα όλων να λαμποκοπούν όλο το άγιο 12ήμερο. Το φως του άστρου της Βηθλεέμ, πάνω από το ταπεινό σπήλαιο-σταύλο της γεννήσεως του

ενανθρωπήσαντος Λόγου είχε ριζώσει στις καρδιές όλων και ακτινοβολούσε προς τα έξω.

Το «Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ και ἐπί γῆς εἰρήνη», εγένετο πράξις. Οι ταραγμένες καρδιές εδέχοντο το μήνυμα της γεννήσεως και αναπαύοντο, αγαλλιούσαν. Το μήνυμα των αγγέλων,εκείνο το βράδυ, ήταν ότι η γέννηση του Κυρίου θα έφερνε την ειρήνη εις τις καρδιές των ανθρώπων και ως λογικό συνακόλουθο θα ήταν και η επικράτηση της ειρήνης επί γης. Οι άνθρωποι με ειρήνη εις τις καρδιές των, με τον Κύριο παρόντα, δεν καταφεύγουν εις πολέμους. Οι πόλεμοι είναι εκ του πονηρού. Πολλά δεινά προέρχονται εκ των πολέμων. Θα ήτο δυνατόν ο Θεός να ευνοεί πολέμους;; Μη γένοιτο. Η γέννηση του Θεανθρώπου άνοιξε τον δρόμο της σωτηρίας του ανθρωπίνου γένους. Φόρεσε ο Κύριος την ανθρώπινη σάρκα και τη δόξασε. Χαρά εν ουρανώ και επί γης. Δοξολογούν οι άγγελοι και πληροφορούν και κοινωνούν το χαρμόσυνο άγγελμα εις τους ταπεινούς βοσκούς που έβοσκαν τα πρόβατά των κοντά στο σπήλαιο. Πληροφορούνται τη γέννηση του ΘεούΛόγου και πρώτοι τον προσκυνούν, οι άσημοι βοσκοί και όχι οι διάσημοι και προύχοντες της εποχής.

Αυτές τις άγιες ημέρες, τις χαρμόσυνες και εορταστικές, ο καθένας μας προσπαθεί να περάσει όσο γίνεται καλύτερα ανάβοντας πολύχρωμα λαμπιόνια και καταναλώνοντας μεγάλες ποσότητεςποτού και φαγητών. Υπάρχουν άνθρωποι που υποφέρουν. Δεν τους άγγιξαν οι φωνές και οι φαντακτερές, άνευ πνευματικότητας, εκδηλώσεις. Ζουν στη φτώχεια και εις τη λησμονιά. Ξεχασμένοι από τους ανθρώπους της εποχής μας, λησμονημένοι από φίλους και συγγενείς. Κλεισμένοι μέσα στο φτωχικό τους και πολλοί από ανήμποροι και εις το κρεβάτι του πόνου. Περιμένουν.....
Τι περιμένουν;; Τη δική μας ανθρωπιά. Τη ζεστή «Καλημέρα» καιμιαχαρμόσυνη ευχή. «Ἐπί γῆς εἰρήνη». Ειρήνη και αγάπη στις καρδιές μας. Περιμένουν να τους ανοίξουμε την πόρτα του σπιτιού και της καρδιάς. Να συνειδητοποιήσουνότι ο Χριστός γεννήθηκε στο σπήλαιο, πριν από χιλιάδες χρόνια, αλλά γεννιέται κάθε μέρα στις καρδιές μας, στις ψυχές μας.Στους ξεχασμένους αυτούς ανθρώπους μπορέσουμε να προσφέρουμε και κάτιυλικό είτε από το υστέρημα είτε από το περίσσευμά μας. Ο Κύριος θα το ανταποδώσει εκατονταπλασίονα. Θα πράξουμε το καθήκον μας και ως άνθρωποι αλλά και ως χριστιανοί. Πράγματι, το αγγελικό μήνυμα «ἐπί γῆς εἰρήνη «έγινε κτήμα μας, φύτρωσε εις την καρδιά μας και φεγγοβολεί γύρω μας φως αγάπης, φιλανθρωπίας και Χριστού.Δεν χρειάζεται να ανάψουμε πολύχρωμα και ακριβά λαμπιόνια . Το φως που θα εκπέμπεται από τις καρδιές μας θα φωτίζει πιο έντονα και πραγματικά την κτίση.

Από τέτοιο φως έχουμε όλοι μας ανάγκη και όχι φως ψεύτικο και υλικό που κουράζει τις ψυχές και ταλαιπωρεί τον σύγχρονο άνθρωπο της ύλης και της

υπερκατανάλωσης. Το φως του άστρου της Βηθλεέμ εκπέμπει αενάως το Φως του και οι άγγελοι ατελεύτως υμνολογούν «ἐπί γης εἰρήνη». Ειρήνη εις τις καρδιές όλων μας. Όχι μόνο κατά το άγιο 12ήμερο, αλλά εφ’ όρου ζωής, για να γίνουμε άξιοι της πραγματικής ατελεύτου Ζωής.